



DUGOSELSKA KRONIKA

Cijena 1,00 din

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

GODINA VI.

DUGO SELO, 25. II. 1973.

BROJ 62

ZAJEDNIČKA SJEDNICA OBA VIJEĆA SKUPŠTINE
OPĆINE DUGO SELO

PAVAO ŠKRLEC - NOVI PREDSJEDNIK SKUPŠTINE OPĆINE DUGO SELO

Na redovnoj sjednici oba vijeća Skupštine općine Dugo Selo, održanoj petog veljače, izabran je za predsjednika Skupštine općine PAVAO ŠKRLEC. Kao što je poznato, dosadašnji predsjednik JADRANKO CRNIĆ izabran je za suca Vrhovnog suda SRH i time mu je prestao mandat odbornika i predsjednika Skupštine općine Dugo Selo.

Kadrovska komisija, sastavljena od svih predstavnika društveno-političkih organizacija i Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo predložile su Skupštini općine jedinog kandidata — Pavla Škrleca, koji je jednodušno na skupštini prihvaćen.

Pavao Škrlec obavljao je do sada niz društveno-političkih funkcija, a momentalno se nalazio na dužnosti sekretara OK SKH Dugo Selo. Rođen je 1941. g. u Stakorovcu, izvanredno

studira na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu.

Osim ovog svečanog dijela, Skupština je donijela i nekoliko skupštinskih odluka, kao npr. odluku o stabilizacionom porezu građana, odluku o porezu na promet nekretnina i prava, te odluku o posebnom općinskom porezu na promet proizvoda i usluga. Ove odluke objavljujemo u »Službenim novinama« Skupštine općine Dugo Selo — prilogu ovog broja »Dugoselske kronike«.

PROŠIRENA SJEDNICA OPĆINSKOG KOMITETA SKH

● Za novog sekretara Općinskog komiteta SKH Dugo Selo izabran je Josip Horvat

Prošireni plenum Općinskog komiteta SK Dugo Selo, na sjednici održanoj 9. veljače, izabrao je za novog sekretara Općinskog komiteta SK

Dugo Selo druga JOSIP HORVATA.

Josip Horvat do sada je radio u Kreditnoj banci, ekspozituri Dugo Selo. Rođen je u Prikraju 1938. g., izvanredno studira agronomiju, poznat je kao društveno-politički radnik, a dosad je obavljao dužnost tajnika Općinske konferencije SSRNH, kao volonter.

Skupština općine Dugo Selo
i sve društveno-političke organizacije

čestitaju
svim ženama

8. MART

MEĐUNARODNI DAN ŽENA

Ženama, dobrovoljnim davaocima krvi,
aktivistkinjama Crvenog križa,
aktivistkinjama Društva žena,
svim ženama na području općine Dugo Selo
čestita

8. MART

MEĐUNARODNI DAN ŽENA

Općinski odbor Crvenog križa
Dugo Selo

IZBORNA KONFERENCIJA MJESNE ORGANIZACIJE SSRNH DUGO SELO

Pojačati aktivnost SSRNH

● ZA NOVOG PREDSJEDNIKA MJESNE ORGANIZACIJE SSRNH DUGO SELO
IZABRAN ING. IVAN SARIC

Točno 1. veljače je izborna konferencija Mjesne organizacije SSRNH Dugo Selo, koja je po broju članova najveća mjesna organizacija na području dugoselske općine.

Uvodno izlaganje na izbornoj konferenciji dao je Josip Trupec ml., dosadašnji predsjednik. On je u svom referatu rekao slijedeće:

— Od prošle konferencije SSRNH koja je održana u kino-dvorani, u prisustvu oko 100 članova, prošlo je skoro tri godine. U tom vremenu dogodile su se povijesne promjene 21. sjednicom Predsjedništva SKJ, zatim promjene u političkom kursu naše republike, a u prvi plan je došla borba za ideale radničke klase. Ustavni amandmani, borba za njihovu primjenu u društvu, to je kvalitet koji je toliko potreban za ostvarenje društvenih ciljeva. Pismo dr. Tita i Izvršnog biroa Predsjedništva SKJ je putokaz daljnjeg usmjerenja ovog društva, kao samoupravnog, socijalističkog, humanog, koje ostvaruje istinske potrebe radničke klase i samoupravljanja.

Alko se ipak malo vratimo unatrag, vidjet ćemo da su se i kod nas, u Dugom Selu, osjetile poražene snage. Primjer nam govori ukinuta članarina SSRNH kao jedan od simbola pripadnosti ovoj organizaciji (simbol zato jer članarina mjesečno iznosi 0,20 dinara). Cilj je, zapravo, bio ukidanje jedne najmasovnije društveno-političke organizacije koju je vjerojatno trebala zamijeniti neka »bolja«. Zbog toga u Dugom Selu i nije ubirana članarina za posljednje dvije godine.

DJELOVANJE MJESNE ORGANIZACIJE SSRNH PREKO RAJONA

Izborom novog rukovodstva SSRNH u Dugom Selu, Izvršni odbor se našao u situaciji da se više puta sam pitao što sada raditi. Moram reći da se program rada SSRNH nije nikad razlikovao od programa Mjesne zajednice Dugo Selo, slijedeći princip da je organizacija SSRNH, organizacija svih građana Dugog Sela. Upravo u to vrijeme Dugo Selo ulazi u prve faze svojeg zaista brzog preobražaja, što sa sobom donosi i niz novih čak i nepoznatih problema. Da bi se akcija što uspješnije provodila, Mjesna zajednica osnovala je rajone kojima su

se prilagodili i rajoni Mjesne organizacije SSRNH. Po tim rajonima birani su odbori, a predstavnici ulaze u sastav mjesne organizacije. Rajoni su slijedeći: Kopčevac, Pavličeva do Doma JNA i Ulica Stjepana Ferencaka, Domitrova ulica čitava i Ulica Dušana Pavića, Ulica Cobovićeve i Jurkesova, Novo naselje iza općine i dalje, Bobinčeva od centra do Novakove i Hanžekova, Oštarijaševa ulica, Zrta-tava fašizma, Novakova ulica, Puhovo i Bobinčeva od Novakove do kraja. U dva rajona od danas nisu izabrani odbori, i to u Novakovoj i u Ulici JNA s Pavličevom i Ferencakovom. Biranje odbora ne ide baš lako, obijanje tuđih pragova za društvene potrebe nije ni lagan posao, da ne govorimo da nije naročito cijerenjen, naprotiv, donosi negodovanje onih kojima dolaziš, a s druge strane si na »vjetrometini« onih koji sve i svakoga kritiziraju, a sami ništa ne rade.

URBANISTIČKI PLAN MUČI DUGOSELČANE

Ako bih se kritički osvrnuo na rad rukovodstva, morao bih priznati da kritika stoji.

Samo, vjerojatno, postoji i niz objektivnih poteškoća što do realizacije i pokretanja nekih inicijativa nije dolazilo. Sve što je rađeno, rađeno je u zajednici s odborom Mjesne zajednice Dugo Selo. Pokušamo li analizirati sudjelovanje ljudi na zborovima biranja, vidimo da nam broj opada i tim brojem ne možemo biti zadovoljni. U nekim rajonima posjet je bio dobar, što znači da je pogodan puls ljudi odnosno njihove potrebe. Neke teme kao da su za šire građanstvo, bile zatvorene, a problemi su postojali, koji ni do danas nisu riješeni. Kao jedan od primjera navodim urbanistički plan Dugog Sela. Postavljam i danas pitanje — zašto u protekle dvije godine nitko nije dao građanima Dugog Sela da izreknu svoj sud o urbanizaciji Dugog Sela, a tema je bila u kuloarima toliko interesantna? To je samo jedna tema, a gdje su druge? Svako, ama ih još jednako interesantnih. Vjerojatno se očekivalo od predsjednika SSRNH da će takve stvari prezentirati. Mislim, dok je volonter da neće. Doduše, kritika može biti da nije ni traženo da se o tome raspravlja, iako su takvi zahtjevi u nekim rajonima postavljeni.

(Nastavak na 6. str.)



SUDIONICI OPĆINSKOG ZBOROVANJA ZA VISOKI PRINOSE KUKURUZA »KLUB-100« — ČITAJTE NA STR. 3.

IZVRŠENJE PLANA RADA MJESNE ZAJEDNICE DUGO SELO U 1972. GODINI

Ubrzati komunalne akcije

Mjesna zajednica Dugo Selo, koju sačinjavaju Dugo Selo, Kopčevac i Puhovo, ima uveden mjesni samodoprinos za 1972., 1973. i 1974. godinu s planom provođenja plinovodne i vodovodne mreže u svim ulicama koje su bile izgrađene do 1969. godine.

Ovo je tek u ovoj godini izvršeno. Planom raspisivanja mjesnog samodoprinosu za navedeno razdoblje zacrtano je napraviti nogostup sa sjeverne strane u Ulici braće Pavlič, od Doma JNA do Kopčevca, te provođenje kanalizacije u okviru financijskih sredstava.

Provođenje ove akcije još nije započelo, iako je prošlo skoro godinu dana od uvođenja mjesnog samodoprinosu. Poteškoća je bila i u tome što je Savjet Mjesne zajednice ugovorio izradu projekata za nogostup i kanalizaciju u Pavličevoj ulici s Vodnom zajednicom »Gornja Lonja« Dugo

Selo, s rokom izrade do 1. 9. 1972., a to ova organizacija nije učinila sve do danas. No, sada je projekat ipak gotov i ći će se na prikupljanje ponuda, raščišćavanje terena i izvedbu kanalizacije i nogostupa. Ovdje bi se trebali založiti svi građani na tom području, da se rasčisti teren i omogući izvedba izvođaču koji će biti najpovoljniji. Ovo je uglavnom program rada za razdoblje 1972. — 1974. godine.

U »Dugoselskoj kronici« broj 49. od 25. 1. 1972. iznijet je plan i izvršenje plana za 1969. — 1971. godinu, pa ćemo ovdje iznijeti izvršenje plana s financijskim pokazateljima za 1972. godinu.

Prihodi Mjesne zajednice Dugo Selo bili su:

1. Prenesena sredstva na 31. 12. 1971.	219.807,25 din.
2. Dotacija iz budžeta u 1972. prema ključu	74.710,00 din.
3. Mjesni samodoprinos u 1972. godini	326.727,45 din.
4. Za prodano drvo u parku	3.940,00 din.
5. Građani Novog naselja (dijela) za plinovod i vodovod kao vlastito učešće	13.000,00 din.

SVEGA PRIHODI

638.184,70 din.

Rashodi Mjesne zajednice Dugo Selo bili su:

1. Naplata potrošnje javne rasvjete za razdoblje XII/1971. do XI/1972. (svega 12 mjeseci)	113.038,05 din.
2. Za vodovodnu i plinovodnu mrežu (dovršetak radova ugovorenih iz ranijih godina)	264.754,50 din.
3. Učešće za tržnicu u Cobovićevoj ulici	20.000,00 din.
4. Troškovi uređenja parka u Dugom Selu	3.000,00 din.
5. Za spomen dom u Kumrovcu	6.000,00 din.
6. Za iskop graba u Novakovoj ulici	5.500,00 din.
7. Za šljunak i navoz, te cijevi za propuste	10.231,55 din.
8. Bankovni i drugi troškovi	1.176,65 din.

SVEGA RASHODI

423.700,75 din.

Prema tome saldo na računskoj knjižici

na 31. 12. 1972. iznosi 214.483,95 din.

»Kograp« Komunalno građevno poduzeće Dugo Selo plaćeno je u 1972. za provođenje vodovodne i plinovodne mreže u Dugom Selu (stavka 2 rashoda Mjesne zajednice Dugo Selo), i to:

— za dovršetak plinovoda za Kopčevac i prema Stiperskom (dvije šahte)	7.950,00 din.
— Dovršetak vodovoda u Novakovoj ulici od Bobinčeve prema Puhovu	73.310,23 din.
— Dovršetak plinovoda u Novakovoj ulici od Bobinčeve prema Puhovu	41.713,34 din.
— Bušenje ispod željezničke pruge u Domitrovoj ulici za plinovod (Domitrova i Ulica Dušana Pavića)	89.461,89 din.
— Plinovod i vodovod produženje u Novom Naselju (cca 200 metara)	36.289,08 din.
— Plinovod i vodovod produženje u Jurkesovoj	13.967,17 din.
— Plinovod i vodovod u Ulici JNA	43.542,14 din.
— Bobinčevoj ulici plinovod odvojak prema Divanu	6.268,30 din.
— za utovar šljunka	651,00 din.

SVEGA PLAĆENO u 1972. GODINI

— Pošto je istom poduzeću preostala akontacija iz 1971. godine u iznosu od	48.399,65 din.
— plaćeno u 1972. godini	264.754,50 din.
SVEGA:	313.154,15 din.

Povrh navedenih financijskih pokazatelja treba napomenuti sljedeće:

Sve radove na provođenju plinovodne i vodovodne mreže tj. iskop i zagrtanje cijevi, obavljali su sami građani i time uštedili znatna sredstva. Jedino u Ulici JNA iskop i zagrtanje vršili su pripadnici JNA. Manji dio (Ulica JNA, Novo naselje i dijelom Novakova ulica) plinovodne i vodovodne mreže izvodio je »Kograp«, Komunalno-građevno poduzeće Dugo Selo u vlastitoj režiji (stručna radna snaga), pa je Mjesna zajednica platila samo materijal.

Savjet mjesne zajednice Dugo Selo zajedno s općinskim odbornicima, društveno-političkim radnicima i predstavnicima radnih organizacija održao je koncem listopada 1972. godine savjetovanje na kojem je raspravljano o planu rada Mjesne zajednice Dugo Selo i o problemima mjesta. Zaključ-

ci donijeti na tom savjetovanju provode se u život. Da spomenemo samo neke:

— traži se radnik za rad u Mjesnoj zajednici Dugo Selo s punim ili skraćenim radnim vremenom, da zna voditi administrativno poslovanje i da poznaje građevinsko-komunalne radove, te da stanuje u Dugom Selu;

— predviđa se održati sastanak s predstavnicima radnih organizacija radi snošenja troškova javne rasvjete i održavanja zelenih površina i parkova, i o tome obavijestiti Skupštinu općine Dugo Selo, sa zahtjevom za sudjelovanje u tom financiranju;

— unificirana je naplata doprinosa za korištenje gradskog zemljišta;

— komisija za imenovanje ulica predložila je Savjetu Mjesne zajednice Dugo Selo imenovanje, a koje je Savjet razmotrio i predlaže Skupšti-

ni općine Dugo Selo da imenuje ulice u Dugom Selu;

— komunalni fond općine Dugo Selo predlaže da se izvrši primopredaja mrtvačnice i da groblje preuzme »Kograp«, komunalno-građevno poduzeće Dugo Selo.

Ovo su, uglavnom, poduzete mjere u odnosu na spomenute zaključke.

Isto tako vidljivo je da je u prošloj godini u izgradnji tržnice za poljoprivredne proizvode sudjelovala Mjesna zajednica.

Ona nije organizirala čišćenje ulica i održavanje zelenih površina, jer za to nije imala sredstava. Ovo bi svakako trebalo riješiti. Naravno nije riješeno pitanje održavanja kanalizacije, pa je i kod najslabijih kiša dolazilo prelijevanje vode preko naše glavne saobraćajnice na više mjesta. Ovo je također niješeno, samo ako neće nitko to dalje održavati doći će opet u isto stanje.

Da bi mogli donijeti program rada i financijski plan za 1973. godinu, potrebno je da zborovi rajona koji će se održavati od 25. veljače do 15. ožujka 1973. razmotre izvršenje plana za 1972. godinu, te da na bazi višegodišnjeg plana (1972. — 1974.) te svojih potreba i mogućnosti predlože određene akcije i izvore financiranja, te vlastito učešće, bilo u novcu ili u radnoj snazi.

Nadamo se da će o svemu tome raspraviti zborovi rajona i donijeti odgovarajuće odluke.

Za savjet mjesne zajednice Dugo Selo Ivan Fluka

Birajmo najbolje građane u Savjet Mjesne zajednice

Članovima Savjeta Mjesne zajednice Dugo Selo isti će mandat u veljači 1973. godine. Mjesna zajednica Dugo Selo prema svom Statutu podijeljena je na jedanaest rajona. Na zborovima rajona biraju se članovi Savjeta Mjesne zajednice i članovi rajona tako da svaki rajon broji ukupno 5 do 7 članova, već prema odluci zbora rajona.

Zborovi rajona jesu:

1. Ulica braće Pavlič od centra do Ulice JNA, Ulica JNA i Stjepana Ferenčaka bira	2 člana
2. Ulica braće Pavlič od Ulice JNA do kraja zapadno (zajedno s lijevim i desnim odvojcima) bira	2 člana
3. Ulica braće Domiter i Ulica D. Pavlića bira	2 člana
4. Ulica braće Cobovića i Mije Jurkesa bira	1 člana
5. Ulica braće Bobinec od centra do Ulice Josipa Novaka s Ulicom Stjepana Oštarijaša i Stjepana Hanžeka bira	3 člana
6. Ulica braće Bobinec (prema istoku) od Ulice Josipa Novaka do kraja bira	2 člana
7. Ulica žrtava fašizma bira	1 člana
8. Ulica Josipa Novaka bira	1 člana
9. Novo naselje (sjeverna zona) bira	2 člana
10. Kopčevac bira	2 člana
11. Puhovo bira	1 člana

Na zborovima rajona koji će se održati od 25. veljače do 15. ožujka 1973. potrebno je izvršiti izbor novih članova za Savjet Mjesne zajednice. Kod izbora potrebno je voditi računa o građanima koji će se zalagati za rad u Mjesnoj zajednici. Ovdje moramo napomenuti da je bilo rajona iz kojih je član Savjeta kroz cijele dvije godine nije uključio u rad Mjesne zajednice i nije djelovao u svom rajonu (izra-

ziti primjer u Novakovoj ulici) i nije dolazio na sjednice Savjeta.

Nadamo se da će građani izabrati za članove Savjeta Mjesne zajednice prema naprijed utvrđenom broju i dopuniti ih sa članovima rajona (5-7), najbolje koji će se htjeti i moći zalagati za prosperitet daljnjeg samoupravljanja.

SAVJET MJESNE ZAJEDNICE DUGO SELO

Poklonjeno 35 litara krvi za rezervu krvne plazme

Za dan 17. II o. god. ugovoreno je dobrovoljno davanje krvi u Dugom Selu. Aktivistkinje Crvenog križa obavile su pripreme da sve spremno dočeka dobrovoljnog davaoca krvi i danas će taj plemeniti čovjek humanih osjećaja pokloniti svoju krv u želji da pomogne gdje je pomoć potrebna da spasi život znana ili neznanog čovjeka.

Ti plemeniti ljudi nisu ni ovaj puta zatajili. Dolaze ozbiljna lica, tiho, skromno sa najtoplijim ljudskim osjećajima da po peti, deseti, petnaesti put poklone svoju krv.

102 osobe poklonile su 35 litara krvi. Nema riječi ni načina kojima bi se mogla opisati njihova plemenita i humana djela.

Da li se može nešto više pokloniti od svoje vlastite krvi?

Da li se može nešto uzvišene učiniti nego spasiti život čovjeka?

Taj plemeniti čovjek dobrovoljno davalac krvi plemenita srca u svojoj skromnosti zadovoljan je i s nekoliko iskrenih, ljudskih riječi: VELIKA VAM HVALA!

Općinski odbor Crvenog križa odlučio je da svu količinu dade za krvnu plazmu. U dogovoru s Odsjekom Narodne obrane u Skupštini općine krv

će se predati u krvnu plazmu za rezervu u slučaju elementarnih, ratnih ili drugih teških nesreća. Jednu količinu krvi prerađenu u suhu krvnu plazmu imamo deponiranu u Apoteci Dugo Selo, povjerenu na brigu Koberec mr. ph. Stjepanu, no ta količina nije dovoljna za Dugo Selo čiji se broj stanovnika stalno povećava, a trebamo osigurati rezervu za ostala sela naše Općine.

U prošloj godini nismo odvojili ništa krvi za rezervu krvne plazme, jer smo dali krv za hiperimunizamaglobulin, za cijepljenje protiv velikih boginja. Stvaranje rezerve krvne plazme trebamo prihvatiti kao prioritetni zadatak, jer ne znamo što nam donosi sutra i ne smijemo dozvoliti da nas bilo što zatekne nespremne.

Krvna plazma se dobiva specijalnom preradom krvi.

Plazma može biti tekuća, smrznuta ili suha. Bez obzira kojoj od ove vrste raspomagali, to je dragocjeno sredstvo, jer davanje krvne plazme nadoknađuje organizmu izgubljenu krv. Plazma u suhom stanju idealno je sredstvo, jer u takvom stanju možemo je održati nekoliko godina, a pakovanje i upotreba je takva da od momenta potrebe do momenta transfuzije prođe samo nekoliko minuta. Davanje suhe krvne plazme može se izvršiti svuda — na licu nesreće, u prvim bojnim linijama, u toku transporta u nesrećene osobe i na svakom mjestu kod nesreća većih razmjera.

Danas zahvaljujući suvremenoj medicini možemo u miru i blagostanju s malo dobre volje pripremiti to dragocjeno sredstvo, jer je ono u našoj moći, pa i ako nas zadesi kakva nesreća, tragedija će biti svakako manja, jer će moći za nju biti pripravnici.

Ivka Cobović



Rukovodstvo »Kluba 100«: predsjednik Đuro Pajser, tajnik Đuro Đurašin, blagajnik Stjepan Đida i član Stjepan Kosak — svi iz Oborova

OPĆINSKO ZBOROVANJE NATJECATELJA ZA VI-SOKE PRINOSE KUKURUZA »KLUB 100«

Josip Martinek iz Prevlake regionalni prvak

Prošli mjesec, točnije 27. siječnja 1973. g. održano je regionalno i općinsko zborovanje natjecatelja za visoke prinose kukuruza, poljoprivrednih proizvođača, članova »Kluba 100«. Ovo zborovanje pokazalo je da su poljoprivrednici, kako s našeg tako i ostalih područja regije, zainteresirani za ovakav način proizvodnje kukuruza. To pokazuju i primjerni rezultati, jer je od 41. proizvođača koliko ih ima »Klub 100« prosječan prinos suhog zrna na ha/85, 60mtc.

Preko 100 mtc/ha na našem području prve godine postigli su: Josip Martinek 115 mtc/ha, koji je utjedno i prvak, ne samo općinski već i regionalni. Nadalje, Andrija Antoliš, Đuro Đurašin, Đuro Školnikovec, Stjepan Skubić, Stjepan Đida, Mijo Car, Mato Svedl i Mato Kušeković.

Povodom ovog regionalnog zborovanja Privredna komora grada Zagreba, koja je u zajednici s Fondom za poljoprivredu naše općine i organizator ovog zborovanja, dodijelila je prvacima u prinosima novčane nagrade. Određene

nagrade natjecateljima su dodijelili i Institut za oplemenjivanje bilja, poduzeće INA, Fond za unapređenje poljoprivrede i drugi.

Svim članovima »Kluba 100« dodijeljen je Mandekićev »Gospodarski priručnik« za 1973. godinu.

Rezultati koje je postigao »Klub 100« s područja Oborova, Rugvice i Prevlake, potiče i ostale poljoprivrednike na području naše komune na osnivanje takve organizacije. Interes postoji, to se vidi i iz rezultata, jer je već osnovan takav klub u Obedišću sa 12 članova, Prozorju sa 16 članova i Gračecu sa 7 članova. Dosadašnji »Klub 100« u Posavini osnovan je svaki za sebe, tako da sada Oborovo imade 50 članova, Prevlaka 32, a Rugvica 8.

Sa osnivanjem kluba nastavlja se dalje i u ostalim selima. Poljoprivrednici i dalje traže zajednicu — udruženje poljoprivrednika na nivou općine, koja bi se vezala na jednu poljoprivrednu organizaciju, gdje bi mogla djelovati kao organizacija udruženog rada.

Hoće li to biti poljoprivredna zadruga »Gornja Posavina« ili neka druga organizacija, vidjet će se u daljnjoj akciji.

AKTIVNOST MJESNOG ODBORA DRUŠTVA ŽENA DUGO SELO U ČAST 8. MARTA — MEĐUNARODNOG DANA ŽENA

Skupljeno 700.000 dinara

Punih mjesec dana prije 8. marta žene Dugog Sela, počele su s pripremama, da s vidnim rezultatima dočekaju taj svoj dan. Dana 8. II o. g. održan je zajednički sastanak Mjesnog odbora Društva žena i Mjesnog odbora Crvenog križa Dugo Selo. Između ostalog, na sastanku je dogovoreno da aktivnost žena u čast 8. ožujka treba biti vidno pojačana.

Nekoliko dana prije održanog sastanka informirani smo preko RTV i dnevne štampe da su nužno potrebna financijska sredstva u iznosu nekoliko milijuna starih dinara, da bi se jedan dio Centra za ginekološki karcinom u Zagrebu potpuno završio i opremio najsvremenijim aparatima, te da bi započeo rad u petom mjesecu o. g. Žene su stoga donijele odluku da nastave i u ovoj godini već unatrag dvije godine započeto djelo. Moram spomenuti da su žene Dugog Sela u čast 8. ožujka u protekle dvije godine skupile i poklonile za izgrad-

nju Centra za ginekološki karcinom u Zagrebu 700.000 starih dinara. Izjasnile su se da na tome neće stati, već žele svim svojim raspoloživim snagama pomoći kako bi ta toliko potrebna ustanova što prije počela liječiti žene oboljele od raka na maternici i od raka na dojci, od kojih nam je do sada umirao veliki broj žena u najboljoj dobi života.

Akcija skupljanja financijskih sredstava za izgradnju Centra za ginekološki karcinom u Zagrebu je započela u svim rajonima Dugog Sela, ona je u punom zamahu i rezultati ne izostaju. O konač-

nom ishodu akcije i visini skupljenih financijskih sredstava izvijestiti ćemo uskoro naše čitaoce.

Lijepo zahvaljujemo svim darovateljima koji su sa strpljenjem saslušali aktivistkinje i dali svoj prilog, prema vlastitom nahodanju i mogućnostima. Velika hvala svima koji su se sa svojim prilogom uključili u ovu akciju, u ime onih nesretnih žena, kojima je zla i neumitna sudbina nametnula tu opaku bolesti i koje očekuje i nadaju se pomoći u tom novom suvremeno opremljenom zdanju.

Ovim putem želim uputiti i nekoliko riječi našim sugrađanima koji se na pragu svoga stana izvijavaju na požrtvovnim aktivistkinjama koje skupljaju priloge. Vrlo je žalosna činjenica da mlad čovjek ili mlada žena, kada ugleda na pragu svog stana aktivistkinju zrelije dobi, malo ne promisli da tu osobu već kao stariju treba poštivati, da ta osoba žrtvuje svoje slobodno vrijeme u želji da pomogne, da se ti mladi ljudi za čas ne preispitaju — da li je to ipak korisno što ona čini i da to plemenito djelo ne čini za sebe ili samo za pojedinca, nego za širu društvenu zajednicu.

Mlad čovjek ili žena treba u takvom momentu da pomisli da ta sadašnja aktivistkinja nije možda bila i borac za bolji život koja je tada svoj mladi život bila spremna žrtvovati za bolji život budućih pokoljenja. Nikoga se ne može prisiliti da dade prilog, to je stvar pojedinca da li želi i može dati prilog, ali svaki bi mladi čovjek trebao imati i malu dozu kulture, a to znači — da se s nekoliko prijatnih riječi izjasni aktivistkinji da ne želi pokloniti svoj doprinos, a ne da vrijeđa i sebe opravdava bujicom vrlo niskih i vrlo plitkih izgovora...

Ivka Cobović



Regionalni prvak Ivan Martinek (u sredini) i općinski prvaci Andrija Antoliš i Mato Kušeković



Posavke u narodnim nošnjama članice »Kluba 100« na zborovanju



Zajednički snimak s općinskog zborovanja natjecatelja za visoke prinose kukuruza

ZAHVALNICA

Povodom smrti našeg supruga, oca i sina Adama Hajlera, zahvaljujemo na ukazanoj pomoći Izvršnom odboru Zavoda za mentalno nedovoljno razvijenu djecu i omladnu »Stančić«, direktoru Zavoda Lisac prof. Marijanu, Vatrogasnom društvu i komandiru Slavku Bačeku i Stjepanu Kažeku, medicinskim sestrama Anici Jonjić, Veri Remeta, Danici Vidanović, Gordani Ugarković, Jasni Mišković, Katlici Spanić, Ružici Sesan, Marici Dokuš, Veri Lisac, kumu Anti Preskaru i njegovoj supruzi, te Đuri Bukanu, Edi Vanišu, Đuji Jonjić, Franji Maranić, sestrama Barici Večerić i Mariji Janković iz ambulante Božjakovina, Sindikalnoj podružnici Zavoda i predsjedniku Franji Forčiću, predsjedniku Zbora radnih ljudi, Slavku Valentaku, dr. Dragutinu Horvathu, svim odjelima, kuhinji, praonici i radnim jedinicama, tetki Reziki i tetku, te svim prijateljima i susjedima koji su nam mnogo pomogli u trenucima potrebne utjehe i suosjećanja.

Ukoliko su neki ovdje zaboravljene neka oprostite, jer u trenucima tuge i žalosti nismo ih zaboravili i ne možemo riječima zahvaliti na priznatoj pomoći.

Tugujuća obitelj

Ana, majka

Anka, supruga

Julka, kćerka

FELJTON

NEKI FRAGMENTI IZ POLITIČKIH BORBI POD VODSTVOM KOMUNISTIČKE PARTIJE U DUGOSELKOM KRAJU (54)

Selo Preseka u borbi za revoluciju

U mjesecu kolovozu 1943. godine formiran je u selu Preseki Zagrebački partizanski odred, kojom prilikom je za komandanta postavljen **Stjepan Došen** — narodni heroj, a za komesara odreda **Milan Kuren-Gubec**. Za sekretara Zagrebačkog partizanskog odreda postavljen je poznati društveno-politički radnik koji je dugo vremena radio u općini u Dugom Selu, **Mirko Herak-Gorski**, rodom iz Preseke.

Kroz selo Preseku prošlo je tisuće i tisuće boraca narodne revolucije, pa tako i **Ljerkica Dulčić** koju je početkom svibnja 1943. godine drug **Savo Flego-Čelik** doveo na biciklu iz Sestreva u Božjakovinu, pa dalje po vezi za Moslavinu i Bilogoru. U knjizi »Zagreb od 1941. do 1945.« koja je izdana 1972. godine, Ljerkica Dulčić iznosi svoja sjećanja o svome radu, pa tako i o selu Preseki piše sljedeće:

U Preseki je započeo moj ilegalni rad. Budući da je Preseka u neposrednoj blizini Zagreba, tu su često prolazile jače neprijateljske snage. Uz Nijemce i ustaše i Čerkez su stalno upadali u sela. Bile su potrebne posebne mjere opreznosti da nas ne otkriju, a da ipak radio-stanicu stavimo u pokret. Kad su dolazili neprijatelji, skrivali smo se u kukuruze, a pred veće sam dolazila u obližnju šumicu, gdje sam uz pomoć Posavca postavljala antenu i održavala vezu sa Cazmom. Radio-stanicu (američku MK-7) nosila sam uvijek sa sobom u malom kovčegu, tako da je izgledalo da nosim ličnu prtljagu. U toku rada na terenu Preseke morala sam nekoliko puta mijenjati lokaciju, jer je postojala opasnost da me neprijatelji otkriju. Narednje je odlazak u grad očekivala sam u Nartskom Otoku kod jednog seljaka, pripadnika NOP-a. Tu je na odlazak u Zagreb čekala i drugarica **Vera Cvetković** koja je otišla tjedan dana prije mene.

U ponedjeljak 25. rujna, nekoliko dana prije odlaska u Zagreb, pozvala me Ružica da dođem u Preseku da me upozna s drugaricom **Vikićom Tučkorić** i drugom **Šabanom**, koji su bili zagrebački ilegalci. Oni su bili određeni za prihvatnu vezu u Zagrebu. Sa Šabanom je bio utvrđen sljedeći plan sastanka: 28. rujna 1944. godine u 16 sati trebala sam poći desnom stranom Petrove ulice od Bukovačke prema Vlaškoj, a Ša-

ban desnom stranom Petrove počevši od Vlaške prema Bukovačkoj. Ružica je bila zabrinuta kako će se snaći i prijeći u grad. Puna dva dana davala mi je savjete i spremala mi garderobu. Najneugodnije je bilo saznanje da ću morati ići na put bez ikakvih isprava, jer smo u posljednji čas saznali da nisu mogle biti gotove.

Što da se radi? Kako da se obučem da budem što neupadnija, da ne pobudim sumnju, da me ne pitaju za legitimaciju i propusnicu. Konačno smo odlučile da se obučem kao seljančica. Kad sam obukla bogatu posavsku nošnju, stavila maramu na glavu i obukla crni, samtasti kaputić okraćenih rukava — tek tada sam shvatila da igram najveću ulogu u životu. Smjernan pogled, molitvenik i krunica u rukama, košarica sa sirom, maslacom, jajima i jabukama, to je bio dekor koji je trebao prevariti neprijatelja da pred sobom ima nedužnu seosku djevojku, a ne partizanku obavještajku. Za slučaj neugodnih iznenađenja, bila sam naoružana malom bombom i pištoljem, koje sam sakrila u velike nabore narodne nošnje. Bomba je bila malo odvrnuta, a pištolj s metkom u cijevi, trebalo ga je samo otkočiti. U rubu suknje imala sam ušiven plan rada. Tako opremljena spremila sam se s Posavcem na put. Bilo mi je teško još jedno rastajanje, sada s Ružicom i ostalim drugovima u Okružnom komitetu. Zalila sam i za mojom novom engleskom uniformom i američkim visokim cipelama koje sam donijela iz Slavonije, te za partizanskom torbicom punom dragih sitnica.

Svanuo je četvrtak 28. rujna. Ujutro me Posavec uzeo na bicikl i odveo nadomak Zagreba. Tu smo u kući naše veze ručali i čekali vrijeme za polazak. Nešto prije tri sata poslije podne drug za vezu i ja otišli smo prema gradu i jedan kilometar pred mitničkom u Dubravi ostavio me samu.

Ostala sam sama okružena neprijateljima. Ustaše stacionirani u protuavionskoj obrani Zagreba bili su kraj ceste i dobacivali mi neukusne primjedbe, koje su me dovodile do bijesa, tako da sam zaboravila misliti na to kako ću prijeći mitnicu i provući se u Dubravu. Prvi put nakon odlaska u partizane vidjela sam ih kao vlast. Gledajući

ih onako bahate i svemoguće, mržnja se u meni gomilala. Moram prijeći mitnicu! Zabavljala me misao što bi učinili da znaju tko sam. Bližio se odsudni trenutak, od kojeg je sve zavisilo. Mitnica. Što li će me pitati? Kako ću se uvući u grad? Čudno, uopće me nije bilo strah. A u to doba su strijeljali i za sitnije stvari.

Još par metara i onda... Ali, što se to čuje, kakav je to šum? Dolazi kamion pun ustaša. Bili su u pljački. Iz kamiona se čuje kokodakanje kokoši, cicanje prašćica. Straža mitnice je priskočila kamionu da dobije dio opljačkane hrane. Svi su veseli, piju rakiju, pjevaju. Mene, sitnu »seljančku«, nitko ne primjećuje. Iskoristila sam priliku i uz kamion kliznula u Zagreb... »

Drugarica **Ljerkica Dulčić** održavala je pomoću svoje radio-stanice, koja se nalazila u jednom stanu na Trešnjevki u Zagrebu, stalnu vezu s **Ankom Berus**, s drugom **Mikom Špiljom**, zatim redovitu vezu s prvom vladom Hrvatske koja se tada nalazila u Splitu s drugom **Vladimrom Bakarićem** te sa koman-

Piše:
BRANKO SRUK

dantima I. i II. armije NOV, **Kočom Popovićem** i **Pekom Dapčevićem**.

U listopadu 1943. godine u selu Preseki održavala se proslava oktobarske revolucije, kojoj su prisustvovali svi seljani i narod ostalih sela gdje su članovi Okružnog komiteta Partije govorili o velikoj oktobarskoj revoluciji i oslobodilačkoj borbi naših naroda. U listopadu 1943. godine organizacija sela Preseke, u zajednici sa susjednim selima, prokopala je cestu tako da ustaše nisu mogli naletjeti kamionima. Cesta je bila prokopana na nekoliko mjesta, što je također otklonilo i iznenađnu opasnost.

Koncem listopada 1943. godine došli su u Preseku Nijemci i blokirali čitavo selo. Tom prilikom nisu nikoga uhapsili, nego su se povukli, jer je to izgledalo bila samo izvidnica čiji je zadatak bio da u izvidnačkoj akciji utvrdi partizanske snage. Nijemci su 25. studenoga 1943. godine izvršili ofenzivu na Zagrebački partizanski odred, na poznatu udarnu grupu, kao i na sve ustanove oslobodilačkog pokreta. Borbe su se vodile između sela Preseke i Oborova a Nijemci su pucali iz topova koji su se nalazili na položaju sela Rugvice. Topovskom su vatrom u Oborovu zapalili neke staje i kuće.

Početkom prosinca 1943. g. opet su Nijemci izvršili juriš na Preseku, kojom prilikom su se vodile krvave borbe na prostoru između Preseke i Oborova, između Nijemaca i Zagrebačkog partizanskog odreda. Potrebno je ovdje napomenuti da je udarna grupa koja je bila formirana u Preseki i dalje djelovala na području Kotara Dugo Selo, pa i na područjima drugih kotara u kojoj su bili i drugovi iz Dugog Sela, kao što sam već ranije spomenuo — **Josip Pavlič**, te **Mijo Domitar-Zima**,



Prva partizanska udarna grupa koja je djelovala na području Dugog Sela i ostalih kotara u punom sastavu. U ležećem stavu **Ivan Bastalec Zrinjski**, poginuo, **Đuro Pajser** iz Oborova, poginuo prilikom napada na željezničku stanicu u Ostrni 1943. godine zajedno s **Ivanom Gorišekom** iz Božjakovine.

Prvi red, kleče od lijeva na desno: **Stjepan Sever** iz Prevlake, **Stjepan Harambaša** iz Dugog Sela, **Tomo Šimek** iz Ježeva, **Ivan Ožbolt Sokol** iz Ježeva, **Josip Pavlič Boris** iz Dugog Sela, **Slavko Kelin** iz Prerovca, **Mijo Domitar Zima** iz Dugog Sela, a posljednji je **Mato Vandek** iz Opatinca, danas potpukovnik JNA U Zagrebu.

Stoje sljedeći drugovi: **Ivan Šimunec** iz Oborova, **Stjepan Ivančan Sneg** iz Preseke, **Dragutin Kolar** iz Preseke, **Zlatko Predavec Seljo** iz Dugog Sela, **Zvonko Potočki Kratki** iz Dugog Sela, **Josip Juraković Ribar** iz Božjakovine i ostali

zatim **Stjepan Harambaša-Rade**, **Zlatko Predavec-Seljo**, **Zvonko Potočki-Kratki** te iz Božjakovine **Josip Ribar-Juraković** i drugi. U našoj revoluciji su također sudjelovali i neki svećenici, pa je potrebno da napomenem istaknutu ulogu u našoj revoluciji svećenika **Josipa Trdana**, nosioca »Partizanske spomenice« iz okoline Garešnice. On je nedavno umro u Zagrebu, a održavao je direktnu vezu sa CK KP Hrvatske. Treba spomenuti i svećenika **Kockovića** iz Mikleuša te bratra **Stjepana Rakocija** iz Luke Leve, kojega se vrlo dobro osobno sjećam, a koji je po mitinzi- ma naše Posavine i Moslavine držao govore. Ovoga bratra su ustaše štajcera iz Dubrovčaka **Lijevoj i Martinske Vesi Desne** zajedno sa šest drugih naših suradnika uhva-

tili u siječnju 1945. godine, zaklali ih i bacili u Savu. Ovom prilikom također moram spomenuti i župnika u Brckovljanima, pokojnog **Matu Kraja**, s kojim sam lično održavao vezu i koji je djelovao, učestvovao i pomagao oslobodilačku borbu svoga naroda, a posebno je mrzio Nijemce i ustaše. Kanal za prebacivanje bio je ponovno otvoren prema selu Prevlaki, kroz šumu Žuticu, kao i onaj preko Ježeva i Opatinca te gore prema **Lupoglavu**, **Gredi**, **Gračcu** i **Stakorovcu**.

Početkom 1944. godine u selu Preseki bilo je mnogo raznog materijala kojega je zarobio Zagrebački partizanski odred, što je sve trebalo prebaciti za Moslavinu Baniju i Liku. (Preštampavanje zabranjeno) (Nastavlja se)

IZ RADA SRVS DUGO SELO

Obuka starješina sve bolja

Nedavno održana sjednica Općinskog odbora SRVS Dugo Selo protekla je u znaku analize uspjeha postignutog u obuci članstva u protekloj godini i usvajanju nastavnog plana i programa za 1973. g.

Analizirajući nastavu izvedenu u prošloj godini, članovi odbora istakli su nepodijeljeno zadovoljstvo postignutim uspjesima, ostvarenim u izvođenju opće vojne nastave. Posebno je kao značajan uspjeh istaknuta izmjena oblika u razradi nastavne građe, napuštanje isključivo verbalizma i prelaska na razradu pojedinih tema seminarskom obradom.

Ovi oblici nastavnog procesa čine korak dalje k usavršavanju sistema obuke. Smatra se, kako je rečeno, da individualni rad članova znači najkorisniji oblik obučavanja i da se kao metoda treba što više koristiti s tim da se svakom članu osigura nastavni materijal iz programiranih tema.

Kod analize nastave posebno je kao na veoma značajnu činjenicu ukazano na ozbiljnost kojom većina naših članova pristupa izvršavanju ove svoje obveze. Samo su rijetki pojedinci koji se u protekloj godini nisu odazvali na nastavu i za njih je zaključeno da se pozovu na odgovornost od strane organa za narodnu obranu.

Plan i program obuke za 1973. g. veoma je bogat i sadržajan, i po načinu obrade,

a sastoji se iz tri osnovna dijela: opće vojne, ideološko-političke i stručne obuke. On ima za cilj dopuniti i proširiti ranije stečeno znanje i članove SRVS naoružati novim znanjem.

Rezultati ostvareni provjerenim znanja iz barem jednog dijela programiranog gradiva, rečeno je, upućuju na obvezu da to u sistemu obuke postane stalna praksa, u prvom redu zbog toga što se time u najvećoj mjeri članovi aktiviraju i upućuju na samostalno rad. Zato je odlučeno da se u ovoj godini, na kraju proljetnog dijela obuke, izvrši provjera znanja iz najmanje dvije teme koje su članovi dužni individualno proučiti.

Iz društveno-političke aktivnosti u ovoj godini istaknuta je potreba angažiranja što većeg broja naših članova u raspravi kod donošenja Statuta naše općine kao i u razrješavanju drugih aktualnih pitanja u komuni, čijim bi se rješavanjem jačale sve strukture narodne obrane. I napokon, predviđeno je i nekoliko susreta naših članova s aktivnim starješinama garnizona na sportskom polju, u povu Dana borca i Dana JNA.

Krsto OLIC



Na fotografiji su sljedeći drugovi i drugarice: **Mijo Srnc**, **Stjepan Rakoci-Fratar** iz Luke Leve, **Stjepan Plavec** i **Katica Plavec** iz Zeljezne Desne, **Anka Matić**, iz Hrastelnice, **Katica Ugarković** iz Like, te **Josip Pokas**

Reagiranja

Neke primjedbe na feljton

Redovit sam čitalac »Dugoselske kronike«, svih njenih članaka, pa tako i feljtona koji piše Branko Struk. Neka se ne shvati kao zlonamjerno što ću se dotaći nekih pitanja feljtona iz »Dugoselske kronike« br. 60/72, iako bi se i o ranijim prilozima moglo štošta reći, ali to je bilo pa prošlo. Ne ulazim u to gdje je i kada formiran prvi mjesni NOO na terenu bivšeg kotara Dugo Selo, kakvi su bili njegovi zadaci, jer zadaci su manje-više bili podjednaki. No i tu je zavisilo prema teritoriji: oslobođenom, poluoslobođenom i neoslobođenom. Da li je ustanak razvijen, u razvoju ili nerazvijen. Moglo bi se tu nabrojiti i niz drugih faktora koji su uvjetovali formiranje organa narodnih vlasti.

Za svaku je pohvalu što je već 1941. godine formiran prvi mjesni narodni odbor NOO u selu Preseka. Poželjno bi zato bilo da netko od članova tog odbora u nekom od slijedećih brojeva »Kronike« malo opširnije iznese kada je 1941. g. formiran taj odbor, kakvi su u to vrijeme bili njegovi zadaci, s obzirom na to što još nije bio oslobođen teritorij Preseke, a u to vrijeme se tu i tamo pojavio i po kojim partizan, i kakav je to revolucionarno tijelo imalo naziv.

Kad već spominjem mjesne narodne vlasti reći ću o njima nekoliko riječi.

Revolucionarne narodne vlasti u Jugoslaviji stvarane su od početka ustanaka, usporedo s formiranjem partizanskih odreda. Kako su likvidirani organi stare vlasti u službi okupatora, obrazovani su novi odbori, i to pod raznim nazivima kao na primjer: u Crnoj Gori odbori narodnog oslobođenja, u Bosni i Hercegovini, pa i u nekim krajevima Hrvatske, narodnooslobodilačka vijeća i revolucionarna vijeća, u Srbiji odbori narodnooslobodilačkog fronta i narodnooslobodilački komiteti.

Stvaranjem većeg oslobodnog područja stvarale su se i izgrađivale veće narodne vlasti — kotarski i okružni NO, a polovicom studenog 1941. g. formiran je u Titovom Užicu i Glavni narodnooslobodilački odbor Srbije. Veljače 1942. Vrhovni štab je u Foči izdao prve propise pod naslovom »ZADACI I USTROJSTVO NOO«, kao i neka objašnjenja i uputstva za rad tih organa, poznate kao »Foćanski propisi«.

Na području Moslavine, kao susjednoj regiji Posavine, gdje se spominju prve partizanske grupe u jesen 1941. godine, odbori narodnooslobodilačkog fronta formirani su u pojedinim mjestima krajem listopada 1941. g.

Iz ovoga bi se dalo zaključiti da na terenu bivšeg kotara Dugo Selo u 1941. g. nisu mogle postojati nikakve službene oivne revolucionarne vlasti, jer u to se vrijeme nisu javile takve potrebe. Naime, na tom terenu nisu postojale nikakve oružane formacije NOV-e sve do prve akcije odreda »Sloga« na domobransku posadu na Lonjskom mostu kod Prečeca, prosinca 1941. godine.

Ne znači to da rad na terenu 1941. g. ovdje nije postojao. Rad je postojao kao da su formirani odbori, ali bez ikakvog službenog naziva. Revolucija je otpočela, ako i ne još u ovom dijelu Posavine, a ono u svim ostalim krajevima. NOV-a se razvijala. Razvijao se i pokret. Partijske ćelije su radile, radili su i razni komiteti. Sve više i više prolazili su borci, ilegalci, terenski radnici, članovi okružnih, pa i Centralnog komiteta KPH, iz pojedinih sela u selo, s terena na teren, iz pokrajine u pokrajinu. Članovi Partije iz pojedinih sela, gdje su u to vrijeme bile formirane partijske ćelije, imali su pune ruke posla. Njih je bilo malo. Bila im je potrebna pomoć. Pomoć od odanih provjerenih i iskrenih ljudi. Trebalo je održati razne međumjesne veze, dočekati, smjestiti, nahraniti, pratiti, prebaciti i odgovarati za te ljude. Prijem i predaja razne obične i povjerljive pošte i propagandnog materijala itd.

Članovi Partije s takovom grupom ljudi mogli su obavljati sve povjerene im i mnoge druge specijalne zadatke. Eto, to su bili ti tzv. NOO, koji u to vrijeme službeno još nisu postojali. Tek početkom 1942. g. revolucionarne narodne vlasti počele su se oformljivati prvenstveno u selima gdje su postojale partijske ćelije, a zatim u ostalim selima, u toku 1942. g. i 1943. g., jer je za to vrijeme ojačalo partijsko članstvo a priliv boraca u NOV-u bio je sve veći i veći.

Autor feljtona, kako i sam navodi, bio je do travnja 1943. g. na terenu Posavine, a i sam je stanovnik toga kraja, pa me tim više čudi što u feljtonu — kad već opisuje veze i kanale za prebacivanje ilegalaca i spominje pojedina sela — nema ni riječi o Ježevu. Da li on ne zna ili je već zaboravio? Uz već spomenuta neka mjesta navedena u feljtonu, Ježevu je bilo jedan od glavnih punktova za cijelo vrijeme rata za održavanje veza u pravcu Moslavine, i obratno, iz pravca Moslavine u unutrašnjost. Pisati o tim stvarima, a ne spomenuti Ježevu, jednostrano je i neodgovorno. Ne odgovara povijesnoj istini ono što autor spominje kao argument u jednom od svojih nastavaka, braneći realnost i istinitost svog pisanja. Čemu spominjati uvijek jedna te ista mjesta, kao da su ta mjesta imala neki patronat nad cijelom pokrajinom o kojoj je riječ. Ne znam kako se zamišlja veza Preseka—Opatinec, a da ona nije išla preko Ježeva? Ostao mi je u dubokom sjećanju Črnečki most, most koji je bio jedan od glavnih punktova za prijem i razmjenu ljudi i materijala između Preseke i Ježeva, i dalje u pravcu Save ili pruge. Stanovništvo Ježeva dalo je sve što je moglo dati u toku NOB-e i ništa manje nije zaslužno od drugih mjesta koje autor favorizira.

Jest, točno je to da je Partija malo stagnirala priklonom

hapšenja i boravka u zatvoru pokojnih Gereza i Bugarina. No, Partija je i dalje radila, iako s okrnjenim brojem članstva, u strogoj ilegalnosti i s većom oprežnošću da ne dođe do daljnje provale, do koje nije ni došlo zahvaljujući odlučnom držanju uhapšenih drugova. Od tada i potječe, valjda, to da se na Ježevu gledalo malo s prezirom od nekih članova Partije iz susjednih sela. Umjesto da im se u tim najtežim trenucima pritekne u pomoć, da ih moralno ohrabre, ostaviše ih same kao da ih se srame. No članovi koji su ostali vjerni Partiji i narodu radili su dalje i živjeli partijskim životom.

Naslov feljtona je »Udarna grupa iz Preseke«, iako se ona u tom feljtonu najmanje spominje. Nije to udarna grupa iz Preseke niti iz bilo kojeg sela. Ako bi već bila — bila bi udarna grupa iz Posavine, ali ni to nije bila, iako je stvorena od samih mladića iz Posavine. Ona ima svoje ime, ime pod kojim se formirala, razvijala, borila i pronijela slavu Posavinom. Nosi ime inicijatora koji je dao inicijativu da se formira, a to je OK Zagreb. Ispod fotografije stoji: »Prva partizanska udarna grupa...«

Nije to ni prva ni druga, jer je bila samo jedna. Fotografija o kojoj je riječ ne predstavlja udarnu grupu, jer tada grupa više nije postojala, iako se na fotografiji vide neki od pripadnika te udarne grupe. Slika prikazuje grupu boraca i rukovodilaca tada već postojeće čete.

Za ovaj moj osvrt i neka zapazanja dao mi je povod prethodni feljton, gdje autor daje indirektni odgovor drugu Đuri Banu-Mili na neka njegova neslaganja objavljena u ranijem feljtonu (broj 52.).

Ne može se govoriti o povijesnoj istini kako je to iznjeto u spomenutom feljtonu, a još manje osloniti se na dijalektički ili historijski materijalizam, a prepričavati pojedine fragmente i sjećanja pojedinih ljudi.

Čovječiji je mozak jedan naj-savršeniji stroj, a radna materija NOB-e podosta je kod ljudi nakon tolikih godina izbljeđila. Taj stroj — mozak sad prerađuje tu materiju da bi je nekom servirao, obrađuje, dopunjuje, uljepšuje da bi izbacio finalni proizvod. Potrošač — čitalac taj finalni proizvod prerađuje i reproducira u svom stroju, te na temelju toga ili tu materiju prima, djelomično prima, ili je potpuno odbacuje, pogotovu ako je taj dotični to doživio i proživio. Eto, zato se o toj memoarnoj materiji prerađenoj i dopunjenoj ne može govoriti kao o historijskoj istini, niti se tu može pozivati na filozofske postavke marksizma.

Ipak, neka se ovaj moj osvrt ne shvati kao nekom upućena kritika već kao dobronamjerni prikaz.

Ivan Ožbolt-Sokol

TU, POKRAJ NAS

Bijeg od dobročinitelja!

Cesto se na stranicama naših listova mogu naći članci koji govore o humanosti pojedinaca i društva kao cjeline. Govori se o pomoći postradalima, o spašavanju teško oboljelih, o poštenju, drugarstvu, dobroti itd. Sve su to lijepe riječi za socijalističkog čovjeka i društvo. Bilo bi dobro da imamo takvih napisa još i više. No, zlo je suprotno dobrome, pa se i o tome mora dosta često pisati, a svi zajedno bit ćemo sretni kad će takvih članaka nestati sa stranica naših listova.

Intencija ovoga mogega pisanja nije kritika već pohvala, ili bolje rečeno iskreno i hvalevrijedno priznanje Općinskom odboru SUBNOR-a Dugo Selo i Mjesnoj organizaciji SUBNOR-a sela Ostrne. S naročitim zadovoljstvom ističem ime te organizacije, jer sam i sam njen član. Ti skromni ljudi koji su u toku rata činili herojske podvige, izvlačili po cijenu života ranjene i mrtve borce da ne padnu neprijatelju u ruke, koji su dijelili i posljednji komad kruha s gladnim drugom, nisu ni sada u miru zaboravili dužnost dobročinstva, nisu zatajili.

Evo o čemu se radi:

U svibnju prošle godine iznenada je umro član Saveza boraca Stjepan Cik iz Ostrne. Poslije njegove smrti ostala je njegova malodobna kćerka Marija bez roditelja, jer joj je majka umrla ranije. Poslije rata smo takvu djecu zvali ratnom siročadi, a ovo dijete slobodno možemo nazvati mirnodopskim siročetom, jer je ostalo bez oca i majke, kao i sredstava za život. Članovi Saveza boraca spomenutih organizacija su to shvatili u potpunosti i u najtežim trenucima životne i psihičke depresije djeteta, stavili se u ulogu oca i prišli mu u pomoć. O pogrebnom ceremonijalu ne bih htio da govorim, jer živima je dužnost da sahrane mrtve, mada se i tu osjetila ljubav i obveza tih organizacija na jednoj, a žalost za mrtvim drugom na drugoj strani.

Zelio bih da govorim o subjektu ovoga članka. Općinski odbor SUBNOR-a Dugo Selo riješio je na najhumaniji način pitanje budućnosti djeteta koje nikoga nema. Riješio je da o svome trošku dalje školuje malu Mariju i na taj način da se oduži djetetu umrlog borca, da mu pokaže put u budućnost i da mu osigura egzistenciju. U tom slučaju to dijete bi primalo porodičnu penziju po ocu, koju bi Savez boraca ulagao na štednu knjižicu, a poslije završenog školovanja uštedevina bi bila stavljena imenovanj na raspolaganje.

Postoji li čovjek koji može reći da to nije očinski i humano, ili da se Općinski odbor SUBNOR-a Dugo Selo nije zbilja stavio u ulogu dobročinitelja, prelazeći preko svojih vlastitih teškoća, jer vjerujem da raspolaže sa skromnim novčanim sredstvima, a posebnih fondova za ovakve ili slične svrhe nema.

Dragi čitaoci, zao mi je, ali moram Vas na koncu razočarati. Sva naprezanja i dobra volja Općinskog odbora SUBNOR-a Dugo Selo i članova Saveza boraca iz Ostrne pala su u vodu. Mala Marija, tako je pristala, kasnije je odbila da ide u školu, i na taj način nije prihvatila pomoć društva, a odbacila je pruženu ruku svoga dobročinitelja. Ona je još uvijek mala i vjerujem da bez drugih, koji joj neće dobro, ne bi mogla donijeti takvu odluku. Ta odluka nije nimalo promišljena, jer odbija i školu i porodičnu penziju, a vezano s tim i svoju bolju i ljepšu budućnost.

Poslije svega ovoga dolazi ono zlo, o kojem je bilo ranije riječi i postavlja se pitanje: Tko je taj, koji našoj djeci hoće zlo? Tko se to usuđuje odbaciti dobročinstvo naroda i društva? Možemo li u takvom slučaju dozvoliti rodbini ili staratelju da njegova nepromišljena riječ vrijedi više nego riječ dobronamjernih ljudi? Da li uvijek i u dovoljnoj mjeri odgovorni zakonski organi razmisle kome takvu djecu povjeravaju na odgoj i staranje? Zar između ostalog, kod donošenja odluke ne bi trebala biti zastupljena i komponenta marksističkog odgoja, koje u konkretnom slučaju nema?

Ne zaboravimo da se radi o djeci, a ne o oformljenim ljudima, koja su sklona mijenjati svoje mišljenje zavisno od upornosti nas samih, a dužnost je svih nas da se brinemo, zalažemo i borimo za svakoga čovjeka, a naročito djecu bez roditelja. Ne znam, ima li bolji i prikladniji staratelj od nas samih?

Ako netko zna odgovoriti na ova pitanja, neka se javi Općinskom odboru SUBNOR-a Dugo Selo. Možda još nije kasno...

Ivan Kanduđar

SKUPŠTINA OPĆINE DUGO SELO I DRUŠTVENO-POLITICKE ORGANIZACIJE ČESTITAJU SVIM RUDARIMA 2. OŽUJKA — DAN RUDARA I ŽELE IM MNOGO USPJEHA U DALJNJEM RADU.

IZ RADA OPCINSKOG KOMITETA SKH DUGO SELO

Odlučnije protiv neopravdanih socijalnih razlika

Općinski komitet SKH Dugo Selo je u prošlom mjesecu održao dvije sjednice. Na zajedničkoj sjednici Općinskog komiteta i komisije za društveni nadzor raspravljano je o metodama rada Komisije za društveni nadzor i organa prihoda općinske uprave, koji je po zakonu dužan raditi na razrješavanju jednog vida socijalnih razlika.

Uvodno izlaganje na toj sjednici podnio je zamjenik sekretara Općinskog komiteta SKH Dugo Selo, Ivan Martek. U svome izlaganju on je još jedanput podsjetio prisutne o programu rada Komisije za društveni nadzor i pri tom ukazao na opširnost poslova koji stoje pred ovom komisijom. Organi zaduženi za provođenje pojedinih točaka iz programa bili su do sada vrlo neefikasni i držali se linije manjeg otpora. Išlo se na popis vikendica i zgrada, što je u ovom cijelom poslu lakši dio, a nije se dovoljno ušlo u glavnu problematiku, a to je ispitivanje porijekla imovine stečene na nedozvoljene načine.

Do sada je stavljeno na spisak 7 građana naše općine, kod kojih će se obaviti ispitivanje porijekla imovine. Sve indicije nam govore da će taj spisak biti uskoro proširen za još nekoliko građana.

Ivan Martek se na kraju svoga izlaganja založio i za to da u ovim procesima treba preispitati i rad trgovačke mreže, kao i nekih trgovaca.

U svojoj diskusiji Slavko Kljčan je rekao da je na posljednjoj sjednici Komisije za društveni nadzor od strane financijskog organa prezentirano nekoliko građana, koji »strše« u socijalnim razlikama. Mi nemamo dovoljno kadrovske osposobljenu upravu, koja bi te poslove rješavala brže i efikasnije.

Dmitar Bjelobrk je rekao da »prostom okom« možemo vidjeti koji su to građani čija vrijednost imovine strši. Glavnu ulogu u tome rješavanju trebaju odigrati organi za financije i inspeksijske službe. Zadatke koji su pred nas postavljeni Pismom u vezi stjecanja imovine moramo dosljedno sprovesti u život.

Tihomir Pjevac se založio za aktivniju ulogu Komisije za društveni nadzor, kao i za efikasniji rad organa prihoda općinske uprave.

Pavao Škrlec je u svojoj diskusiji rekao da građani s pravom prigovaraju na sporosti akcije oko razrješavanja socijalnih razlika. U početku akcije išlo se na neke sporedne stvari (popis vikendica), a nije se ušlo u žarište problema. Oni građani koji su ovdje na spisku strše, ali je sigurno da to nije sve. Naši financijski organi jako dobro poznaju cijelo naše područje i zbog toga smatram da im nije teško izdvojiti građane čije porijeklo imovine treba ispitati.

Građani naše općine bi također mogli pomoći financijskom organu na otkrivanju onih koji su se neopravdano obogatili. Oni bi mogli prijaviti dostaviti Stanici javne sigurnosti ili financijskom organu.

Općinski komitet SKH je prvi poveo akciju oko razrješavanja socijalnih razlika i za cijelo vrijeme davao punu političku podršku za bržu i efikasniju akciju. Red je sada na organima prihoda i komunistima u organima uprave i Skupštine općine da ubrzaju rad na tim pitanjima, kao i na sprovođenju zaključaka Općinskog komiteta i Skupštine općine.

O tome kako raditi više ne želimo niti možemo diskutirati. Od danas tražimo dosljedno izvršavanje zadataka, a nakon toga da vidimo tko izvršava zadatke, a tko ne, i da onda vidimo tko može ostati, a tko mora otići, završio je svoje izlaganje dosadašnji sekretar Općinskog komiteta SKH Dugo Selo.

Rade Božić je rekao da ovi problemi u organu uprave ne postoje od danas, već se oni dulje vrijeme nagomilavaju. On je govorio dalje o tome što je to vikendica, a što vinogradska klet.

Ivica Kulaš je na početku svoje diskusije rekao kako smatra da je Općinski komitet sazvao ovu sjednicu, da još jednom dade punu podršku Komisiji za društveni nadzor i organima uprave. Naši građani su zabrinuti i strahuju da li će se akcija u vezi socijalnih razlika izvršiti do kraja. Stvar je Komisije za društveni nadzor da vodi računa kako se provodi zacrtana politika Općinske skupštine.

Komisije i savjeti Skupštine ne smiju se pretvoriti u izvršne organe, već te stvari treba da izvršavaju službe općinske uprave. Mislim da moramo vidjeti što to u općinskoj upravi nije u redu. Slažem se da se na jednoj od prvih sjednica Skupštine općine podnele izvještaj što je do sada izvršeno i tko su oni koji svoje zadatke ne izvršavaju.

Općinski komitet SKH pokreće akcije i trebalo bi postaviti na dnevni red neke druge foruma i službe koje te zadatke ne izvršavaju, završio je Ivica Kulaš.

Na kraju diskusije donijet je slijedeći zaključak.

Općinski komitet na sjednici od 8. 1. 1973. godine izrazio je svoje nezadovoljstvo u vezi dosadašnjeg rada organa uprave koji su zaduženi za ispitivanje socijalnih razlika i porodne politike. Općinski komitet zadužuje komuniste u Komisiji za društveni nadzor i komuniste u organima uprave da se založe za brže i efikasnije provođenje zaključaka Općinske skupštine i Komisije za društveni nadzor.

PRIMJER KOJI ZASLUŽUJE POSEBNU PAŽNJU

Zajedničkom akcijom do električne struje

Tokom ove jeseni i zime građani paralelne ulice s Ulicom braće Bobinec, a između Ulice žrtava fašizma i Kozinščaka (urbanizirana ulica), pokrenuli su akciju uvođenja niskonaponske električne mreže u toj ulici.

Iako mali broj građana, jer nije cijela ulica dovršena, uspjeli su vlastitim sredstvima provesti 870 metara niskonaponske mreže. Mjesna zajednica Dugo Selo za njihova sredstva nabavila je materijal po nižoj cijeni (materijal za reprodukciju). Sada i ta domaćinstva mogu slušati radio ili gledati televiziju, koristiti druge kućanske aparate, a petrolejke uokviniti i koristiti samo kad nestane struje ...

Ova akcija nije išla sasvim bez poteškoća, jer je trebalo posegnuti duboko u džep, pa je i tu bilo nekoliko građana koji nisu sudjelovali u toj akciji. No, za takve oni građani koji su sudjelovali traže da se ne priključe tako dugo dok Mjesnoj zajednici Dugo Selo ne uplate iznos koji su svi

građani uplatili. Mjesna zajednica će se u tom pravcu zalagati i nastojati da onemogući priključak na niskonaponsku električnu mrežu tim građanima, dok ne podmire svoje obveze, a sva skupljena sredstva na taj način ulagati će u komunalne potrebe spomenute ulice.

Ovih dana ovakvu akciju pokreću i građani u produžetku Novakovice prema Puhovu i ugovara se s »Elektrom« pogon Dugo Selo za produženje još cca 600 metara niskonaponske električne mreže.

Iz ovoga je vidljivo da građani nisu u stanju čekati dok bi društvo moglo sudjelovati u takvim izgradnjama, pa sami ubrzavaju rješavanje takvih potreba.

IVAN FLUKA

Pojačati aktivnost SSRN

(Nastavak s 1. str.)

Pogledajmo samo letimično što Dugo Selo muči ili, bolje rečeno, što ga ne muči? Problemi su veliki, a mogu se riješiti samo zajedničkom akcijom svih društveno-političkih činilaca. Mi možemo mnogo toga napraviti, to nam pokazuje i primjer prošlogodišnjeg referenduma, koji je predložila Mjesna organizacija SSRNH i koji je prošao više nego na zadovoljavajući način. Osim urbanizacije potrebno je riješiti i pitanje kanalizacije.

Ako bismo ovo sumirali, ne možemo reći da se SSRN nije baš ničim bavio, kako to kolaju priče i kritike. Ali da je dinamika odnosno samo pokušaj razrješavanja problema morao biti brži — to je točno. Prije svega, rajonski odbori moraju uzeti akciju u svoje ruke, ali inicijativa mora dolaziti i od naših općinskih organa. Ne možemo diskutirati o višegodišnjem razvoju Mjesne zajednice Dugo Selo kad i Skupština općine nema napravljen svoj plan i definiranu koncepciju razvoja.

U mjesecu listopada prošle godine imali smo sastanak svih društveno-političkih faktora u Dugom Selu, na kojem su doneseni konkretni zaključci. Analiza izvršenja zaključaka je pokazala da je skoro 80 posto realizirano ili u realizaciji. To drugim riječima znači, kada se stvari dobro postave i s rokom izvršenja, tada su i rezultati neizostavni — završio je svoje izlaganje Josip Trupac.

Nakon uvodnog izlaganja za riječ se je javio JOSIP KAJBA. On se kritički osvrnuo na urbanistički plan Dugog Sela, u kojem problem kanalizacije naročito sjevernog dijela mjesta — Novo naselje i ostale ulice — uopće nije riješen.

IVAN JELENIC smatra da urbanistički plan ne može bi-

ti produkt dogovaranja samo stručnih službi općinske uprave, već da građani moraju također biti odlučujući faktor u donošenju tako važnog akta. Ovdje važnu ulogu mora odigrati Mjesna zajednica. Neshvatljivo je da se građanima prezentira jedno, a drugo se provodi u praksi (izdavanje dozvola mimo plana i sl.). Akutan problem nogostupa u Ulici B. Pavlič, unatoč izglasanoj samodoprinosu, još nije riješen, kritično je pitanje nepotpuna i nekvadratna kanalizacija, i to svuda a naročito u središtu mjesta. Kad je riječ o sportskim društvima, imamo ih previše, a materijalna baza za sve je skromna. RSI podržavati i dati im još veću afirmaciju. Regenerirati SOFK-a i u budućem sportskom životu angažirati mlade i perspektivne snage.

DMITAR BJELOBRK je ukazao na potrebu samokritike, odnosno vlastitog angažiranja svakog člana u društvu. Sastanci SSRN su rijetko održavani, a članarina se uopće nije ubirala. SSRN mora biti organizacija koja će inicirati sve akcije. Neriješenih problema imamo dosta: prekopavaju se ulice, ulice nemaju svoje nazive, nedovršen park, nečistoća itd. U daljnjim akcijama podijeliti zaduženja svim članovima.

IVAN VRANIC je istaknuo da organizaciona forma SSRN u mjestu treba biti takva da objedinjava aktivnosti i da prati izvršavanje zadataka svakog člana, kao i da prati one koji koče akcije među članstvom. Za urbanistički plan smatra da je nerealan i da se prilikom donošenja njegovih izmjena nisu uzimale u obzir primjedbe građana. Predložio je formiranje komisije SSRN za izmjenu urbanističkog plana, komisije koja bi bila sastavljena ne samo od stručnjaka već i od predstava-

nika političkih organizacija i građana Dugog Sela. Smatra da su urbanistički plan radili stručnjaci koji iz ureda uopće nisu izašli na teren. U pogledu izgradnje nogostupa slabo se radi, jer još uvijek nisu riješeni imovinsko-pravni odnosi.

MIJO KOKOT je ukazao na potrebu respektiranja diskusije ovoga skupa. Potrebno je općinskoj skupštini Dugog Sela predložiti reviziju urbanističkog plana. Vodna zajednica »Gornja Lonja« koja se zadužila za izgradnju nogostupa ništa nije učinila, a projekt također ne zadovoljava zbog malog profila cijevi. U toku 1973. godine bit će više sredstava za razne akcije, pa će se i problemi lakše rješavati. Mora se izraditi akciono-udarni plan gdje bi se trebali angažirati svi građani.

SLAVKO KLJČAN: — Organizaciona podjela Mjesne organizacije SSRN po rajonima trebala bi se ocitovati u boljoj aktivnosti članstva. Bilo je riječi o komisiji za imenovanje ulica; možemo reći da se komisija sastala i donijela svoj prijedlog. U pogledu velikih troškova oko javne rasvjete bilo bi dobro osnovati interesnu zajednicu za rješavanje ovoga problema.

SIME SMOLČIĆ: — Problem kanalizacije južnog dijela mjesta vrlo je kritičan zbog zatrpanih graba i kanala. Nije riješeno pitanje javnog bunara na sajmištu radi napajanja stoke za vrijeme sajma. Interesirao ga je slučaj Košćec u pogledu uskraćivanja prava za građevinsku dozvolu.

Drug HARAMINČIĆ je predložio da se izabere komisija koja će ove probleme prezentirati Skupštini općine, kako bi se po jednom brzom postupku mogli riješiti svi problemi.

BELIZAR BOŽIKOVIĆ se osvrnuo na dugogodišnju tradiciju KUD »Preporod«, u kojem, na žalost, nisu angažirane srednje generacije građana. SSRN bi mogao pomoći u tom pogledu. On treba da bude pokretač svih akcija.

ZVONKO JAKOPOVIĆ: — U ovoj organizaciji ne smije biti klubaštva kao u prošlosti. SOFK-i dati realnu funkciju, a sredstva pravično rasporediti prema programu rada kluba.

DURDA BABIĆ je upozнала prisutne s problemom dječjeg vrtića čiji kapacitet neće biti dovoljan za budućnost. Radi toga se zalaže za izgradnju novog dječjeg vrtića.

Na ovoj konferenciji bilo je još dobrih diskusija, ali zbog ograničenog prostora nismo u stanju sve iznijeti. Međutim, ako Mjesna organizacija SSRN u novom sastavu riješi sve rečene probleme, onda će to biti vrlo mnogo.

S obzirom na to što je ovo bila izborna konferencija, kandidaciona izborna komisija predložila je novi sastav Izvršnog odbora Mjesne organizacije SSRN Dugog Sela u koji su ušli: Ivan Ing, Sario, za predsjednika, Stefica Grčić, Petar Brbot, Vladimir Arko, Tomo Krapec, Drago Vrabc, Stevo Milošević, Marica Galek, Ivan Lasan, Ruža Horvat i Ivan Vuksan. Predloženi predsjednik Ivan Ing, Sario kao i ostali članovi jednoglasno su prihvaćeni. Kandidaciona i izborna komisija kod ovog prijedloga vodila su računa o zastupljenosti svakog pojedinog rajona Mjesne organizacije SSRNH.

Izvršni odbor na svom prvom sastanku morao bi svakako respektirati sve zahtjeve iz diskusije i da u skladu s njima poduzme odgovarajuće mjere.

G.

Uskoro nastup mladih stvaralaca

Narodno sveučilište Dugo Selo na inicijativu Narodne knjižnice želi pripremiti i održati književno veče mladih. Ova manifestacija mladih pisaca održala bi se u ožujku, u predavaonici Večernje ekonomske škole ili u prostoriji knjižnice. U njoj bi sudjelovali mladi pisci iz mjesta i okolice.

U razgovoru s nekoliko mladih ljudi, koji posjećuju i koriste knjižice u knjižnici, neobično su rado prihvatili svoje sudjelovanje na književnoj večeri. Svoja pismena dje-

la u stihu i prozi čitali bi građanima.

Mladi stvaraoci kistom i paletom istom bi mjerom afirmirali čovjeka u prikazivanju i shvaćanju njegove ličnosti, u odnosu na društvo, prirodu i na sebe.

Molimo stoga sve mlade pisce, i pjesnike i prozaike, mlade slikare, učenike osnovnih škola i srednjih škola, svu radničku omladinu, da prikupe i odaberu svoja djela.

Prije ove kulturne manifestacije održati će se sastanak predstavnika Narodnog sve-

učilišta, Narodne knjižnice i predstavnika Osnovne škole Dugo Selo, nastavnika hrvatskog jezika i književnosti, te likovnog odgoja.

Molimo građane našeg mjesta da posjete ovu kulturnu manifestaciju i da u njoj sudjeluju. Namjera je Narodnog sveučilišta Dugo Selo da se sva čitana djela u stihu i prozi te likovna ostvarenja štampaju i reproduciraju u manjem prikladnom izdanju, kao što to rade i druga narodna sveučilišta.

Josip Trnski

Kultura

Manji od puške

Probudilo se jutro. Veliki olovni oblaci nadvili su se na zemlju i vješaju se o trulo hrašće. Piri topao južnjak i ljubička priroda u svojim njeđrima. Miluje lice moje domovine. I dok je sve tako tiho i šušljivo, najjednom daleko na horizontu pojavio se vatrene zvijezde pune mržnje, čemera, jada...

Prvi redovi Nijemaca bez kakve bojazni ulaze u našu lijepu i dragu domovinu, da je pregaze, da je zauzmu... Prihvatiše oni puške i na riječ »PALI« uperiše cijevi na nedužno stanovništvo. Odjeknuo je rat. Iz zarđalih pušaka, jedinog oružja koje je posjedovao naš narod, sipa kiša čeličnih metaka. Tutnji... gruvaju neprijateljske granate, plameni jezici vinuše se u zrak. Mladići i djevojke željni ljubavi i tajnih noćnih šetnji tihom prirodom na poziv druga Tita polaze u borbu, za nepoznatu dužnost, u nepoznato mjesto... U borbu se moralo poći. Mlado i staro bez ikakvog predošljanja primilo je puške u nuke i krenulo u susret krvoločnom neprijatelju. Krenuše s osmjehom na licu i tihom poezijom koju su šaputala njihova zlaćana usta. Na čelu kolone ponosno stoji drug Tito. U dugoj povorci odraslih marljivo kreću i oni najmanji čija su mala ljudska srca ispunjena mržnjom prema toj nezasičnoj zvijeri. Trčkarali su oko kolone, a puška im se vukla po zemlji i katkad kojeg od njih kvrcnula po maloj od dugog hoda ranjavoj petici.

Put je bio često zamotan trnjem, snijegom i... ali naši rodoljubi uvijek kreću naprijed ka određenom cilju. Odjekivahu pucnji naših boraca i

čuša se prigušena psovka Nijemaca. Puščanih zrna u rukama naših boraca bivalo je sve manje i manje, samo poneko zрно bi se zaletjelo našim borcima u grudni. Tada bi se čuo samo slab jecaj i... krv je prodirala kroz košulju ranjenika, a Nijemac bi tada još žustrije poletio da ubija sve one koji su se borili za naše ljepše sutra. Upravo tada bi mali bosnogi dječaci zgrabio pušku još jače i potrčao na čelo kolone. I prije nego li je Nijemac stigao ispaliti koji rafal, pogodio ga je metak iz mališanove puške. Tada bi mališan potrčao ubijenome, skinuo mu opasak pun municije i zadovoljno ga predao drugu do sebe koji je bio snažniji od njega. Pošli bi zajedno dalje u susret kiši neprijateljskih metaka. Krv se i dalje prolijevala, mnogi su posljednji put ljubili zemlju, ginuli u najljepšem cvatu mladosti. Na najokrutniji način umiralo je bezbroj mladih i starih, ne želeći živjeti pod tuđinskim jarmom, pod vlašću nezasičnih krvoloča. Gimu i oni tek rođeni koji nisu pravo ni ugledali bijeli dan obasjan blagim trakama sunca.

Zemlja je nakvašena krvlju. No, uprkos svemu borbe se ne prekidaju. Borci ne posustaju, bore se do posljednjeg trenutka. Kad bi se približilo veče, svi bi polijegali na zemlju napojenu crvenom tekućinom. Mališan koji dijeli sreću s odraslima zbog pobjede, odjednom postaje tužan. Priljubi se uz dijelo nepoznatog borca... i taj vrlo kratak preдах prekidaju ponovo neprijateljski rafali. Borba se nastavlja, broj žrtava biva sve veći. Moralo se boriti. Put u ljepše sutra, u

sretniju budućnost moju, tvoju, sviju nas, bio je isprepleten trnovitim grančicama i okićen minama. Svaki rodoljub uvijek spremno prihvaća svako Titovo odlučno »DA« ili »NE«. Ljeta i zime provodili su bez ikakvih zaklona, stradavajući od slabe ishrane, nedostataka sna, studeni, kiše, gamadi... Smrtna vatra preorava bojna polja. Omladina i pioniri, a među njima najmarljiviji mališan, manji od puške, prenose poštu od mjesta do mjesta, kreću iz borbe u borbu. Iako su već do kraja iscrpljeni, kreću ka ostvarenju ljepše budućnosti, tvoje i moje, budućnosti u kojoj će vladati bratstvo, jedinstvo, ravnopravnost... U mislima izatkanim velom sreće svih boraca kupala se pobjeda.

Pjenušavi brzaci rijeka udaraju o kamenje, poskakuju kao da se nećem vesele. I zaista, u jeku najjačih borbi pobjeda se nasmijesila našim narodima. Jedina misao, jedini cilj svih revolucionara, ostvarila se. Iscrpljene kolone boraca, a među njima i borac manji od puške, kretaše svojim najmilijima, braći, sestrama... kretaše s pjesmom na ustima, s osmjehom na licu, s radošću u srcima.

Naša je zemlja postala nerazrušiva, čvrsto cementirana zajednica u kojoj vlada jednakost, ravnopravnost, sloboda i... zahvaljujući borcu manjem od puške i svim rodoljubima na čelu s vođom revolucije i graditeljem mira drugom Josipom Brozom Titom.

MARICA KOLČIĆ

učenica VIII razreda, Osnovna škola Rugvica

ZAHVALA

Duboko potreseni naglom smrću moje majke

Barice Lukinae

zahvaljujem svim rođacima, prijateljima i znancima, susjedima i cijeloj Oštaraševoj ulici, koji su ju ispratili na njezinom posljednjem putu, izrazili nam sućut i odar joj okitili cvijećem.

Tugujući sin Mijo i snaha Slavica

ZAHVALA

Duboko potreseni iznenadnom smrću našeg dragog i voljenog supruga, oca i brata

Josipa Topola

Najtoplije zahvaljujemo svim rođacima, prijateljima i znancima koji su nam izrazili sućut, i našeg dragog pokojnika ispratili na vječni počinak. Posebno hvala kolektiv »Naftaplina« Dugo Selo, te dr Ferizović.

Zahvalna supruga i djeca



Mladi nam pišu...

Mladost

Ovo cvijeće crveno, nek ti sreću dade, I neka te podsjeća, na lijepe dane mlade.

Mladost je sretna, ko pčela što zrakom leti, ko ševa što pjesmu pjeva koja nas na mladost sjeti.

Mladost je sretna, za svako dijete malo, za svaku pticu, za svaki cvijet, za svakog na svijetu tko zna da je mlad.

DUBRAVKA NOVAČIĆ učenica 4. razreda, Božjakovina

Majka

Polako tiho i nečujno u sobu dođe poljubac dade i ode kao da je bilo nije samo vidjeh sjenku što se iza zastora krije.

Oči su kao dvije zvijezdice kosa kao zlatom pozlaćena to je moja majka mjesecom obasjana.

Domovina

Ti što se kriješ između brda, dolina, rijeka, vrhunaca i planina ti koja si suncem obasjana cijeloga dana.

Noću leptirice lete mjesec nad Tobom zlatnu mrežu plete. Uvijek si vesela i nasmijana proljetnim suncem obasjana. U tebi vlada sloboda, mir i veselje stojiš kao kralj krunom okrunjena između rijeka, vrhunaca, planina i dolina ti si naša uvijek lijepa domovina.

BRANKA ŽEGARAC

Kino Preporod

Predstave u 19 sati radnim danom, a u 17 i 19 nedjeljom

- 3. i 4. III subota i nedjelja **POSLJEDNJE KAPI KRVI** (talijanski western)
- 7. III srijeda **DAN DUZI OD GODINE** (domaća drama)
- 10. i 11. III subota i nedjelja **KAPETAN NEMO I PODVODNI GRAD** (američki fantastični)
- 14. III srijeda **AFERA METR-POLICIJE** (američki kriminalistički)
- 17. i 18. III subota i nedjelja **UM CARUJE** (franc. krimin. komedija)
- 21. III srijeda **RAFAEL ILI RAZVRATNIK** (francuski avanturistički)
- 24. i 25. III subota i nedjelja **SMJEŠNA DJEVOJKA** (amer. muzička komedija)
- 28. III srijeda **TKO JE UBOJICA** (francuski krimin.)
- 31. — 1. IV subota i nedjelja **SMRTONOSNI HICI U BRODVAJU** (njemač. kriminalistički)

SPORT

RADNIČKE SPORTSKE IGRE — KUGLANJE

Borbeni kuglaši

Natjecanje u kuglanju ulazi u završnicu. Međutim, za sada nitko još ne može predvidjeti tko će biti prvi, jer su i glavni favoriti izgubili poneku utakmicu, što je ovo prvenstvo učinilo jednim od najinteresantnijih.

Ono što najviše imponira, to je u prvom redu veliki broj ekipa i njihova velika borbenost, kao i redovito nastupanje. Više ni izgubljene utakmice nikome ne oduzimaju moral, jer danas kod svih ekipa prevladava motto: Važno je nastupiti radi rekreacije, a tek onda sve drugo.

Tako je teško prognozirati tko će biti prvi, ipak se može reći koje ekipe imaju šanse da se plasiraju od 1—5 mjesta. To su: DIP, »Naftaplin«, »Kongrap«, Općina, Vodna zajednica, »Tempo« i »Metalia«, a možda još netko može iznenaditi, tako da se do zadnjeg kola neće znati ništa.

Iako se prvenstvo bliži kraju, a istaknuli smo da se odvija u najboljem redu, postoje

dvije stvari na koje treba uputiti kritiku.

Prvo: staze na kuglani nisu u ispravnom stanju, tako da postoji mogućnost da kuglač može doći u situaciju da padne i povrijedi se. Drugo: što nije u redu, to je odluka godišnje skupštine Kuglaškog kluba »Jedinstvo« da se za sindikalne podružnice 100% povisi satnica na kuglani.

Ova odluka nije dobra, ako je gledamo s bilo kojeg stanovišta. Sigurno bi bilo u redu da su donijeli odluku da se za Sindikat snizi cijena satnice.

Ta odluka je posebno čudna, jer ju je donijelo sportsko društvo koje bi trebalo da potpomaže ovakvu aktivnost kao što su radničke sportske igre.

Ako Kuglaški klub »Jedinstvo« želi doći do sredstava kojima će modernizirati ovu staru kuglanu, a to je već davno trebalo učiniti, tada se trebao obratiti svim radnim organizacijama i vjerujem da bi se svi odazvali prema svojim mogućnostima, dok ovakvom odlukom može da postigne sasvim suprotan efekt.

Koristim ovu priliku da u ime svih sudionika RSI u kuglanju uputim KK »Jedinstvo« apel da anulira svoju odluku s godišnje skupštine.

Na kraju jedna informacija komisije za RSI: Primijećeno je da neke ekipe dovode na utakmice igrače koji nisu zaposleni u Dugom Selu, a to nije u skladu s propozicijama. Da bi se to izbjeglo, za iduće prvenstvo komisija će izraditi nadopunu propozicija u kojima će biti onemogućeni ovakvi propusti.

Drago Jakčić



Članovi »Kluba 100« prilikom posjeta Tvornici umjetnih gnojiva INA u Kutini

„Klub 100“ i zeleni šljemovi

Naši čitaoci znaju o našem »Klubu 100«, koji je osnovan na inicijativu naših vrijednih poljoprivrednika iz Prevlake, Oborova i Rugvice.

»Klub 100« je dobrovoljna organizacija, a mi danas smatramo da bi bilo i korisno da ta organizacija već sutra postane i službeno osnovica za udruženje naših poljoprivrednika.

Budući da smo, boreći se za visoke prinose, u isto vrijeme i najbolji propagatori upotrebe umjetnih gnojiva, bili smo pozvani da posjetimo i razgledamo tvornicu umjetnih gnojiva INA u Kutini.

Naši ljubazni domaćini primili su nas neobično srdačno. Na ulazu u tvornicu i nakon prvih uputstava i upozorenja, uz mnogo smijanja stavili smo na glavu zaštitne šljemove. Bilo nam je tog trena žao što nismo ponijeli fotoaparata...

Razdijelili smo se u dvije grupe i pošli u obilazak. Tvornica zadivljuje svojom veličinom i automatizacijom. U svakom pogonu nas je upoznao s proizvodnjom vođa smjene, prvo preko sheme na ploči za automatsko upravljanje, a zatim obilaskom proizvodnje NPK i UREJE.

Nakon razgledavanja tvornice pozvani smo u upravu, u toplo ugrijanu prostoriju, gdje smo više od dva sata razmjenjivali iskustva i bili obaviješteni o najnovijim dostignućima u poljoprivredi. Svakog od nas je ponešto interesiralo, a naši domaćini, ugledni poljoprivredni stručnjaci, objašnjavali su kako i na koji način je najsvrsishodnije upotrijebiti gnojivo.

Milena Skel

Nadam se da našim čitaocima ne bi trebalo spominjati da nismo sjedili kod praznog stola. Nakon srdačnog pozdrava s našim domaćinima, autobus je krenuo prema Voloderu. Ne bi to bio izlet, a da po navadi staroj ne posjetimo i neki ugostiteljski objekt...

Odlučili smo svratiti u na daleko poznati Voloderski podrum, misleći da je to ugostiteljski objekt. Naša »delegacija«, njih dvoje, otišli su u izviđanje i nakon nekoliko minuta vraćaju se s obavještenjem da tu nema ni gostionice ni restauracije, već da smo pozvani da razgledamo podrum u kojem se proizvodi i flašira nadaleko poznato volodersko vino. Na ulazu nas je dočekao i ljubazno primio i upoznao s povijesnicom podruma njegov sadašnji upravitelj. Nakon razgledavanja za »finale« bila je degustacija vina, koje nas je oduševilo.

Do Volodera uglavnom smo sijali kukuruz, ali od Volodera već smo pomalo razgovarali o dobroj kapljici i jelu.

U Popovači, nakon obilne zakuske, počela je pjesma. Ovaj ugodan i koristan dan završili smo u hotelu »Park« u Dugom Selu.

Rastali smo se sa željom da u ovoj godini bude što više poljoprivrednika u »Klubu 100«, što više rekordera, ali i više ovakvih korisnih i ugodnih putovanja.

Matični ured

ROĐENI:

Matični ured Dugo Selo

Sandra Jurec, kći Veljka i Zlate, rođ. 9. 8. 1972. u Berlinu; Stjepan Pervan, sin Ivana i Janje, rođ. 31. 12. 1972.

Mjesni ured Brckovljani

Saša Jukić, sin Pavle i Janje, rođen 28. 12. 1972. u Prečecu.

VJENČANI:

Matični ured Dugo Selo

Branislav Milić serv. kuć aparata i Ljubica Šola, krojač, vj. 6. 1. 73.; Josip Karas, radnik i Štefanija Pintar, domaćica, vjen. 6. 1. 73.; Ljubomir Vincek, geod. teh. i Anđelka Cekvenac, trg. pomoć. vj. 6. 1. 73.; Vjekoslav Klasan, mehan. i Genoveva Kašnar, poljod., vj. 20. 1. 73.; Mato Opačak, radnik i Štefanija Pongrašić, domać. vj. 20. 1. 73.; Franjo Kašnar, poljod. i Dragica Brezak, poljod. vj. 20. 1. 1973.; Juraj Markušić, radnik

i Ružica Markušić radnica, vj. 20. 1. 1973.; Ivan Kocijan, poljod. i Dragica Sandelić poljod., vj. 13. 1. 73.; Mato Jakopović, radnik i Marica Košćević, radnica, vj. 26. 1. 73.

UMRLI:

Matični ured Dugo Selo

Jela Brbot, domać., stara 76 g., umrla 29. 12. 1972.; Pepa Bugarin, domaćica, stara 91 g., umrla 30. 12. 1972.; Mijo Mihir, poljod., star 79 g., umro 30. 12. 1972. g.; Katica Crnčić, penzioner, stara 63 g., umrla 30. 12. 72.; Stjepan Grgošić, poljod., star 77 g., umro 5. 1. 73.; Tomo Cimaš-Čvorig, poljodj., star 73 g., umro 7. 1. 73.; Đuro Jurčević, poljodj., star 81 g., umro 6. 1. 73.; Josip Gec, penzioner, star 72 g., umro 6. 1. 73.; Ana Tuhec, poljodj., stara 72 g., umrla 3. 1. 73.; Ika Brkić, domaćica, stara 77 g., umrla 3. 1. 73.; Mata Grgošić, poljodj., stara 70 g., umrla 11. 1. 73.; Josip Topol, radnik, star 39 g., umro 12. 1. 73.; Ruža Herak, poljodj., stara 83 g., umrla 3. 1. 73.; Ana Čvorec, poljodj., stara 82 g.,

umrla 13. 1. 73.; Bara Lukinac, domaćica, stara 74 g., umrla 16. 1. 73.; Ana Salaman, poljodj., stara 83 g., umrla 17. 1. 73.; Tomo Horvat, poljodj., star 76 g., umro 18. 1. 73.; Katica Petric, domaćica, stara 89 g., umrla 18. 1. 73.; Nevenka Vuković, službenik, stara 18 g., umrla 13. 1. 1972.; Katica Balija, domaćica, stara 79 g., umrla 29. 1. 73.

Mjesni ured Brckovljani

Franjo Drobec, penzioner, star 60 g., umro 30. 12. 72. u Lupoglavu; Marica Selec, kućanica, stara 74 g., umrla 12. 1. 73. u Stančiću; Ivan Cik, penzioner, umro 27. 1. 1973., star 68 g., u Lupoglavu.

Mjesni ured Oborovo

Mara Toman, kućanica, stara 78 g., umrla 1. 1. 73.; Ljuba Kolar, poljop., stara 76 g., umrla 5. 1. 73.; Ana Pevek, poljopr. stara 75 g., umrla 17. 1. 73.

Mali oglasi

Prodajem drvenu kuću u Lupoglavu
Upitati kod Jakova Vugrinčića Lupoglav 188

Prodajem vinograd u Brckovljanima (Jakov) površine 150 čhv 5 minuta do autobusa. Upitati Valent Dobrila, Dugo Selo N. Naselje bb

OUR RADIONA BOZ-JAKOVINA

vrši usluge popravaka traktora i priključnih oruđa.

Posjeduje vlastitu stolarsku radionicu i kovinotokarsku koja također vrši sve usluge.

IN MEMORIAM

RUŽICA MEGLIĆ

Dana 24. veljače 1973. g. navršila se tužna i bolna godina otkako nas je zauvijek ostavila naša draga svekrva i sestra.

Hvala svima koji se je sjećaju.

Vječno tugujući snaha Dragica sestra Ana brat Josip i Stjepan



DUGOSELKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo. Izlazi svakog 20. u mjesecu. Izdaje: Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo. Glavni i odgovorni urednik: Rudolf Galovac, Brckovljani 12. Tehnički urednik: Ernest Filer. Uređuje redakcijski odbor: Belzar Božiković, Đurđa Babić, Pavao Skriec, Josip Horvat, Ivica Kulaš, Đuro Harcet i Rudolf Galovec. Tisak: »ZRINSKI« Čakovec — Cijena pojednog broja: 1,00 dinara. Pretplata tromjesečna 3,00 dinara, polugodišnja 6,00 dinara, godišnja 12,00 dinara. Pretplate se šalju na žiro-račun Općinske konferencije SSRNH Dugo Selo br. 3011-8-34 SDK — Dugo Selo.